

[Margrete Auken]

bedre. Det kan godt være, at de kan holde overordnede taler på niveau med Kristeligt Folkepartis, men når det kommer til stykket, peger de store investeringer den stik forkerte vej.

Når Socialdemokraterne sidder og spotter De Radikale og regeringen for, at man ikke kan få besluttet sig til at bygge motorvejsbroen på Øresund, er der kun én ting at sige om det, og det er, at hvis den motorvej kommer hjem økonomisk, så er det, fordi alt er gået galt. Hvis man ser på dens økonomiske baggrund i øjeblikket, så har den ingen biler – eller rettere sagt, den har 7.000 årsdøgnbiler, det er halvdelen af Farøbroernes – under forudsætning af at man får to tredjedele af bilerne fra Helsingør og Helsingborg til at køre 45 km's omvejskørsel. Det er sandheden om den sag, som Socialdemokraterne nu i miljøets navn går ind og forlanger at få.

Jeg frygter da, at De Radikale ikke modstår presset og derfor må opleve, at de bliver lige så utroværdige – når de nu skal ned og holde de miljøtaler, som de skal – som resten af de regeringer, der lægger rapporter frem, som de godt ved de ikke kunne drømme om at leve op til, før det er gået helt galt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Statsministeren havde jo rigtig gang i talkolonnerne for lidt siden, da det skulle bedyres, at det går så godt herhjemme også i forhold til internationale konjunkturer. Nu er der det kedelige ved sådan nogle talkolonner, at de ændrer sig meget efter, hvilket udgangspunkt man bruger. Derfor synes jeg, vi er nødt til at lægge dem en anelse væk og i stedet for prøve at se, om vi kan finde en neutral instans, der kan kigge på dem og vurdere dem.

Det kan vi. Vi har heldigvis fået en rapport fra Det Økonomiske Råd i går, og hvordan karakteriserer de så de seneste år herhjemme? Ja, de kalder det 3 års isoleret dansk lavkonjunktur. 3 års isoleret dansk lavkonjunktur – det er Det Økonomiske Råds vurdering af situationen, og derfor er der ikke grund til statsministerens optimisme.

Det, der er så mærkeligt i øjeblikket, er, at statsministeren har en vurdering af økonomien, som ligger helt ved siden af, hvad alle andre har. Det er måske en forklaring på regeringens passivitet. I hvert fald er det karakteristisk, at

pressen har opfattet det her alvorligt. Den har talt om manende tal. Den har talt om chokkure, og hvad ved jeg. Det er også karakteristisk, at befolkningen har opfattet det her som en alvorlig situation.

Det, der måske er endnu mere interessant, er, at også et flertal her i Folketinget opfatter det som en meget alvorlig situation. Det er jo gået igen i talerne i dag fra forskellige partier, at der faktisk er et flertal i Folketinget, som er meget bekymret ved, om regeringen magter denne opgave. Derfor synes jeg, det bliver helt interessant, når vi skal til at se stemmetallene for regeringens afværgedagsorden, at den vel knap nok kan mestre et flertal for den herinde.

Hvis vi kigger på, hvor stor en del af mandaterne der om lidt stemmer grønt på knapperne, tvivler jeg på, at regeringen overhovedet kan komme op på halvdelen af de medlemmer, der er til stede i salen. Jeg synes, det er interessant, at der er en så markant mistillid til regeringen i denne sal.

Formanden:

Hvis jeg vurderer det rigtigt, nærmer vi os afslutningen, men det berettiger ikke til, at støjniveauet stiger.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Hr. formand! Der er ingen støj, når jeg taler!

Dette her bliver måske en af de sidste taler, jeg kan holde under en storpolitisk debat, og derfor har jeg lige et par bemærkninger at gøre.

Egentlig kunne jeg godt acceptere en del af bemærkningerne i hr. Gert Petersens dagsorden. Der skulle bare have stået: Det er ikke lykkedes mindretalsregeringen at ordne disse ting.

Det er jo rigtigt. Vi har ikke ordnet arbejdsløsheden. Vi har ikke ordnet en masse ting. Der er en hel del ting i den dagsorden, som jeg sympatiserer med, men da det er en negativ dagsorden og den ikke giver vejledning om, hvordan vi skal løse dem, kan jeg ikke stemme for den.

Men så har jeg et ord til statsministeren. Den dagsorden, som fru Connie Hedegaard har foreslået, er ikke en afværgedagsorden, hr. statsminister, det er en opfordringsdagsorden. Det er mit indtryk efter snart 8 år med statsministeren som chef for en regering, at han er en dygtig forvalter, og derfor vil jeg håbe, at statsministeren vil tage denne dagsorden som opfordring til